

Un manifest meta-umanist
De Jaime del Val și Stefan Lorenz Sorgner

1. Ce este Meta-umanismul? Meta-umanismul face critica unora dintre premisele fondationiste, cum ar fi: liberul arbitru, autonomia și superioritatea clasei de *anthropoi*, înzestrată cu raționalitate. Meta-umanismul aprofundează concepția despre corpul omenesc drept un câmp relațional de forțe aflate în mișcare și despre realitate ca materializare corporală a tuturor proceselor devenirii, care nu se încheie cu necesitate într-un șir de forme sau identități bine definite, ci se poate deschide unei *antropogeneze* fără sfârșit. Monștrii ne promit strategii prin care să aducem la îndeplinire această devenire care se îndepărtează de umanism.

2. *Vița – un complex relațional* – Meta-umanul, care se constituie într-o critică la nivel meta-trupesc și meta-umanist, își propune să înțeleagă mai profund realitatea în calitatea sa de câmp relațional necuantificabil de trupuri, cu alte cuvinte meta-trupuri, aflate în plin proces de transformare și relaționare constitutivă între ele. Prin aceasta dorim să depășim definitiv și irevocabil dualitatea carteziană, care separă trupul de minte și subiectivitatea de obiectivitate, propunând în schimb înțelegerea minții drept un proces de relație materializat în corporalitate și concepând trupul drept un proces care ajunge de la nivelul molecular și bacterian, prin tot ceea ce este individual și psihic, până la nivelul social, planetar și cosmic, precum și la alte dimensiuni experiențial-possibile. Nu se poate cartografia totalitatea limitelor sau forțelor care constituie meta-trupul și nici nu există ceva exterior lor în mod absolut, deși pot gravita în jurul unor puncte nodale care sunt direct răspunzătoare de orice perspectivism imanent și de care ține constituirea relațiilor de putere.

3. *Calea către un corp relațional comun*: Privind lucrurile din perspectiva tradiționalistă, se poate spune că relaționalitatea s-a dezvoltat în direcția subjugării sale față de un sistem extrem de divers de reglementări intensive. În faza actuală a *capitalismului afectelor*, relaționalitatea este supusă din ce în ce mai mult controlului prin tehnologii care produc afecte globale, standardizate, în măsura în care pun în circulație diverse coreografii într-un mod discret. *Pan-coreografia* este meta-sistemul biopolitic prin care se poate trece la subjugarea *meta-trupurilor*. Trebuie să reușim să facem vizibile și să redefinim modalitățile tehnologice prin care devenirea poate fi luată în stăpânire din nou și modelată.

4. *Descoperirea strategiilor de mișcare politică și a unui pluralism radical* – Descoperirea unor strategii politice pluraliste constituie un proces non-paternalist care utilizează structurile puterii cu scopul de a evita reînvierea politicii totalitare. Această mișcare nu are în vedere constituirea unui stat ideal drept țel ultim, ci pune accentul pe necesitatea de a depăși permanent dificultățile actuale, care nu pot să nu apară dacă trebuie îmbinat imanentismul inerent meta-umanului cu perspectivismul post-umanului, care acordă prioritate dezvoltării identitare.

5. *Ființele meta-umane ca ființe meta-sexuale*. Meta-sexualitatea se constituie într-o *stare productivă de dezorientare* în ceea ce privește dorința, care pune sub semnul întrebării

categoriile identității sexuale și orientările sexual-identitare. Gândirea despre meta-trup nu presupune clasificarea ultimă a ființelor în termenii sexualității morfologice sau orientărilor socio-sexuale, ci vizează o înfinitate *amorfogenetică* de sexe potențial infinite: *microsexele*. În această privință, metasexualitatea constituie o orientare *post-homosexuală*, pentru că mergem în direcția unei înțelegeri a sexualității ca fiind în afara dimensiunii performative. Relațiile metasexuale contestă dictatura sexualității, instituite anatomic, genital sau pe baza celor două genuri, precum și limitele trasate de încadrarea speciilor sau de rigorile intimității. Pansexualitatea, sexul în public, poliarmonia sau munca în regim de voluntariat pe tarâm sexual sunt mijloace la care trebuie să recurgem pentru a redefini normele sexuale în cadrul unor câmpuri relaționale deschise, în care acționează diverse modalități de reconfigurare a limitelor prieteniei, familiei și ale comunității.

7. *Redefinirea științei și cunoașterii.* Imanentismul și perspectivismul n-au nevoie să fie concepte care se contrazic între ele, deci le putem susține pe amândouă! Însă ne propunem să introducem în mod necesar imanența la nivelul producției de cunoaștere și să revizuiim structurile osificate. Perspectivele sunt noduri contingente în cadrul unor intensități stratificate ale meta-trupului. Scopul nostru este atât să mărim anvergura nodurilor deja existente, cât și să dizolvăm straturile care le corespund, pentru a favoriza deplasarea printre noduri, reconfigurând atât perspectivele cât și imanența.

8. *Căutarea unei ecologii relaționale – Etica meta-umanului: Meta-corpul* trebuie conceput drept un corp relațional care îi include pe *anthropoi* împreună cu alte specii, cu tehnologia și mediul. Etica meta-umanului declară cu toată răpunderea că va facilita forme de interacțiune care să evite superioritatea permanentă a forței exercitate de unii asupra altora, astfel încât să se poată institui și reproduce neconținut o formă non-violentă de echilibru.

9. *Descoperirea căilor de transformare, amorfogeneză și devenire emergentă a meta-omului:* Nu este nevoie de diferențierea procedurilor de optimizare genetică și de educație în sensul clasic al cuvântului. Ambele se bazează pe distincții inoportune, sau se folosesc de reprezentările date ale unui regim normativ, care sunt departe de a fi universale, dimpotrivă, fiind produse de aplicarea unor tehnologii politico-paternaliste, care produc afecte. Noi înțelegem procesele transformării *meta-umane* drept tipuri proliferante de *amorfogeneză* din cadrul corpului relațional, toate fiind supuse, deopotrivă, criticii curente.

10. *Ce este meta-umanul? Meta-umanul* nu este nici o realitate stabilă, nici o esență, nici o utopie, ci un set deschis de strategii și mișcări desfășurate în prezent. Printre implicațiile sale se numără: necesitatea de a deteritorializa straturile de putere și violența, care induc forme noi de relaționalitate, producând un corp de graniță, care se desfășoară pe linia frontierelor, pentru a le redefini. Zona *micro-cercetării* consideră genealogiile corporale, mișcările și afectele, atât cu scopul de a se opune regimurilor existente, ca și pentru a produce noi forme de rezistență și emergență.